

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/72/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6219200840
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Mikulaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6219200840.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jaroslava Mikulaja a sudcov JUDr. Jaroslava Galla a JUDr. Klaudie Koskovej, v právnej veci žalobkyne: V. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. K., A. K. XXX/XX, zastúpená: Mgr. Andrea Legényová, advokátka so sídlom Veľký Krtíš, Komenského 3, proti žalovanému: R. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. 1, XXX XX A., zastúpený: JUDr. Jozef Školník, advokát so sídlom Advokátska kancelária Veľký Krtíš, Mierová 2, o zaplatenie 10.942,50 EUR s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš zo dňa 30. júna 2020, č. k.: 11C/17/2019-203, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok okresného súdu vo výroku I. mení tak, že súd zastavuje konanie v časti o zaplatenie sumy 1.523,92 EUR.
- II. Rozsudok okresného súdu vo výrokoch II. a III. **p o t v r d z u j e**.
- III. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

o d ô v o d n e n i e :

1. V prejednávanej veci sa žalobkyňa domáhala žalobou najskôr zaplatenia sumy 10.942,50 EUR z dôvodu, že so žalovaným ako manželia uzavreli s M., a. s., Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru. Bola im poskytnutá suma 15.000 EUR, ktorú sa zaviazali spoločne splácať. Finančné prostriedky z úveru spotrebovali. Následne sa rozviedli, pričom tvrdila, že pred rozvodom manželstva a po rozvode manželstva dňa 15. 10. 2013 splátky úveru uhrádzala sama z vlastných finančných prostriedkov. Následne z dôvodu nepriaznivej finančnej situácie prestala úver splácať, žalovaný sa nepodieľal na úrade úveru. Veriteľ - M., a. s. pristúpil k zosplatneniu úveru a dňa 10. 05. 2018 Okresný súd Veľký Krtíš vydal platobný rozkaz sp. zn. 9 Csp/8/2018, ktorým žalobkyni a žalovanému uložil povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť veriteľovi - M., a. s. čiastku 12.374,11 EUR, ktorú žalobkyňa sama uhradila. Do podania žaloby zo svojich finančných prostriedkov banke uhradila čiastku 21.884,99 EUR. Žalovaná suma vo výške 10.942,99 EUR predstavuje polovicu ňou uskutočnených platieb na uhradenie dlhu, na ktorom sa žalovaný pred rozvodom a ani po rozvode manželstva nijako nepodieľal. Počas konania poprela, že úver bol použitý na jej podnikanie ako aj existenciu ústnej dohody, naopak, finančné prostriedky bolo použili na bežné potreby. Počas konania následne zobrala žalobu späť o sumu 3.048,82 EUR, ktorá predstavovala 11 splátok úveru počas trvania manželstva, žiadala od žalovaného zaplatiť 9.418,58 EUR, teda jednu polovicu s ňou uhradenej sumy úveru vo výške 18.837,17 EUR.

2. Žalovaný sa bránil tým, že žalobkyňa počas trvania manželstva podnikala a mala finančné problémy, z tohto dôvodu si zobrala úver, na ktorom bol uvedený ako spoludlžník, pretože v tom čase boli so žalobkyňou manželia a mali BSM. Z poskytnutých finančných prostriedkov nepoužil žiadnu sumu pre svoje potreby a celú sumu minula výhradne žalobkyňa na svoje podnikanie. Tvrdil, že bola ústna dohoda, že úvere zaplatí sama žalobkyňa. Po rozvode v roku 2013 odišiel zo spoločnej domácnosti, na uhradení

dlhu nemal dôvod finančne participovať, pretože pôžička bola vzatá účelovo žalobkyňou, ktorá sa ju zaviazala sama uhradiť.

3. Okresný súd po vykonaní dokazovania rozhodol tak, že: „I. Súd zastavuje konanie v časti o zaplatenie sumy 3.048,22 Eur. II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu vo výške 9.418,58 Eur a to v lehote do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. III. Žalobkyňa má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 72,14 % voči žalovanému.“

4. Rozhodnutie odôvodnil tým, že uplatnený nárok je dôvodný. Poukázal na to, že pôžička bola poskytnutá počas trvania BSM, preto ide o spoločný záväzok bývalých manželov, Zároveň zdôraznil, že podľa § 145 ods. 2 Občianskeho zákonníka (ďalej OZ), ktorý upravuje pasívnu solidaritu aj pri BSM, platí, že zo spoločnej veci sú oprávnení a povinní obaja manželia spoločne a nerozdielne. Ak niektorý zo spoludlžníkov splní celý dlh, zanikne tým voči veriteľovi povinnosť ostatných dlžníkov. Solidárnemu dlžníkovi, ktorý plnil nad rozsah zodpovedajúci jeho podielu na celkovom dlhu, vzniká právo na tzv. následný regres. V prípade, keď došlo k splneniu celého dlhu, objem regresu zodpovedá celkovému plneniu zníženému o časť pripadajúcu na dlžníka, ktorý plnenie poskytol. Súd mal preukázané, že počas manželstva boli poskytnuté finančné prostriedky 15.000 EUR, ktoré sa stali predmetom BSM, čím manželia prevzali solidárny záväzok voči veriteľovi v dohodnutej lehote splatnosti do 20. septembra 2022 vrátiť 30.091,43 EUR. Súd mal preukázané, že po rozvoze manželstva žalobkyňa uhradila veriteľovi 6.463,06 EUR a následne do banky vložila hotovostný vklad vo výške 12.374,11 EUR, čím bola istina úveru uvedená. Žalobkyňa tak veriteľovi uhradila dlh 18.837,17 EUR. V konaní nebolo sporné, že bývalí manželia v trojročnej zákonnej lehote nevyvsoriadali BSM, preto platí § 149 ods. 4 OZ a § 511 ods. 3 OZ. Podľa citovaného ustanovenia súd zaviazal žalovaného na zaplatenie 50 % sumy zaplatenej žalobkyňou veriteľovi. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP, keď žalobkyňa bola v konaní úspešná v pomere 72,14 %.

5. Proti rozsudku sa v plnom rozsahu odvolal žalovaný. Žiadal napadnuté rozhodnutie zrušiť v plnom rozsahu a vec vrátiť na nové konanie a rozhodnutie.

6. V konaní na svoju obranu uviedol, že je pravdou, že dňa 5. 10. 2012 bola uzavretá zmluva s M., a. s., o poskytnutí úveru v sume 15.000 EUR, pričom ako dlžníčka bola uvedená žalobkyňa a on ako spoludlžník. Dôvodom uzavretia zmluvy bolo to, že žalobkyňa počas manželstva podnikala a dostala sa do finančných ťažkostí, čo malo vplyv na rodinný rozpočet. Žalobkyňa potrebovala pôžičku, aby vykryla dlžby, ktoré vznikli pri podnikaní. Z dôvodu, že boli manželia, bol nútený aj on podpísať zmluvu o pôžičke ako spoludlžník, inak by M., a. s., pôžičku žalobkyni neposkytla. V tom čase pomáhal žalobkyni ako manželke so splácaním mesačných splátok. Po rozvoze dňa 15. 10. 2013 bol nútený opustiť spoločnú domácnosť, pričom z majetku tvoriaceho BSM si nič nevzal. Na základe ústnej dohody mala túto pôžičku splácať žalobkyňa. Nie je pravdou, že financie z pôžičky boli použité na hradenie bežných potrieb v rodine.

7. On počas konania vypočutý nebol, žalobkyňa po celý čas splácala poskytnutý úver dobrovoľne a voči nemu sa nedomáhala splácania úveru, až potom, ako si právny nástupca M., a. s., - spoločnosť J. B., s.r.o., A. v konaní sp. zn. 9Csp/8/2018 začal uplatňovať sumu 12.374,11 EUR s príslušenstvom, zrazu podala žalobu voči nemu.

8. Poukázal na to, že všeobecný súd po svojich predchádzajúcich rozhodnutiach vyslovil názor, že nevykonanie navrhovaného dôkazu alebo procesného úkonu, ktorý mohol mať vplyv na posúdenie skutkového stavu, ktorý doteraz z vykonaných dôkazov nemožno bezpečne ustáliť, možno kvalifikovať ako porušenie práva na spravodlivé súdne konanie. Rozsudok považuje za predčasný, pretože nebol vypočutý, taktiež nebola vypočutá ani žalobkyňa, preto chýbajú základné informácie vo vzťahu k vyporiadaniu majetkových vzťahov strán sporu ako aj existencii dohody o vyporiadaní BSM a z toho vyplývajúcu dohodu o splatení pôžičky.

9. Žalobkyňa sa k odvolaniu nevyjadřila.

10. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec podľa § 379, 380 ods. 1, 2 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 (a contrario) CSP rozsudok okresného súdu podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil vo výroku II. a III. Vo výroku I. rozsudok zmenil podľa § 388 CSP.

11. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

12. Odvolací súd posúdil odvolanie žalovaného podľa obsahu, ktorý sa odvolal proti rozsudku v plnom rozsahu, teda aj proti výroku I. Odvolací súd zistil (hoci túto skutočnosť podrobne žalovaný nenamietal), že okresný súd nedôsledne postupoval, keď rozhodoval o zastavení konania v časti o 3.048,22 EUR, preto odvolací súd považuje za potrebné uviesť veci na správnu mieru, aby nebolo

pochybnosti o predmete konania. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala zaplata 10.942,50 EUR s príslušenstvom. Písomným podaním zobrala čiastočne späť žalobu o 3.048,22 EUR, pričom žiadala zaviazat' žalovaného na zaplata 9.418,58 EUR. Ak sa teda žalobkyňa domáhala zaplata 10.942,50 EUR a zobrala žalobu späť o sumu 3.048,22 EUR, potom by súd musel rozhodovat' o sume 7.894,28 EUR. Z obsahu podania žalobkyne ako aj jej tvrdenia však vyplýva, že žiada priznat' nárok vo výške 9.418,58 EUR, ktorú sumu odvodzuje od zaplata 10.942,50 EUR, ktorú sama zaplatila, preto žiada od žalovaného náhradu jeho podielu v rozsahu 50 %. Dané skutočnosti vyplývajú aj z vykonaného dokazovania a odôvodnenia rozhodnutia okresného súdu, ktorý danú nezrovnalosť nepostrehol. Žalobkyňa pôvodne tvrdila, že zo svojich finančných prostriedkov uhradila 21.884,99 EUR a z tejto sumy odvodzovala nárok voči žalovanému v rozsahu jednej polovice. Pretože k zaplata 10.942,50 EUR došlo počas manželstva, dospela žalobkyňa k správne mu záveru, že túto sumu nemôže započítať do sumy, ktorú výlučne splatila zo svojich prostriedkov, pretože na toto tvrdenie neposkytla súdu dôkaz. V súlade s jej tvrdením súd mal preukázané, že žalobkyňa preukázateľne uhradila veriteľovi dlh 18.837,17 EUR, z tejto sumy požadovala 50 %, čo zodpovedá aj ňou uvedenej čiastke v čiastočnom späťvzati žaloby.

13. Ak sa teda žalobkyňa domáhala pôvodne zaplata 10.942,50 EUR a žiadala po späťvzati žaloby, aby súd jej priznal sumu 9.418,58 EUR, v skutočnosti zobrala žalobu späť o sumu 1.523,92 EUR. Preto odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok vo výroku I. a opravil okresným súdom uvedenú sumu za správne vypočítanú, pretože niet pochyb, že žalobkyňa sa domáhala zaplata 9.418,58 EUR.

14. V konaní bolo nepochybne preukázané, že úver vo výške 15.000 EUR bol poskytnutý žalobkyňi a žalovanému počas trvania manželstva za trvania ich BSM, a to dňa 5. 10. 2012, pričom manželstvo bolo rozvedené až 15. 10. 2013. Tomu korešponduje aj tvrdenie žalobkyne, keď 11 splátok pôžičky bolo zaplata 10.942,50 EUR počas manželstva. Pre posúdenie nie je rozhodujúce, ako bolo so sumou 15.000 EUR a na aký účel bola táto použitá. Je nepochybne, že bola spotrebovaná počas trvania manželstva. Nebolo preukázané, že by táto suma bola poskytnutá na podnikanie žalobkyne, keďže jej bol poskytnutý spotrebiteľský úver „flexipôžička“ Okresný súd nemal preukázané, a to ani z konania 9Csp/8/2018, že by išlo o úver účelom špecifikovaným na podnikanie žalobkyne. Bolo nepochybne preukázané, že manželia, ktorým bol poskytnutý úver, boli aj dlžníkmi. Z vykonaného dokazovania nepochybne vyplynulo, ako správne uviedol okresný súd, že tento úver sama zaplatila žalobkyňa po rozvedení zo svojich výlučných prostriedkov, preto v súlade s § 511 ods. 3 OZ vznikol nárok žalobkyne požadovat' od žalovaného 50 % zaplata 10.942,50 EUR sumy.

15. V konaní nebolo nepreukázané tvrdenie žalovaného uvedené v odvolaní, že pomáhal žalobkyňi ako manželke so splácaním mesačných splátok, hoci, táto skutočnosť je pre uplatnený nárok žalobkyne bezvýznamný. Dokonca nie je relevantné ani to, či si z majetku tvoriaceho BSM niečo zobral. Žalovaný aj počas konania tvrdil, že existovala ústna dohoda o tom, že túto pôžičku bude splácať žalobkyňa, čo však žalobkyňa poprela a svoje tvrdenie žalovaný nepreukázal.

16. Žalovaný predovšetkým namieta, že nebol počas konania vypočutý, ani žalobkyňa, nebol vykonaný navrhnutý dôkaz vo vzťahu k existencii dohody o vypořádání BSM a z toho vyplývajúcu dohodu o splatení tejto pôžičky.

17. Hoci žalovaný v odvolaní neodkázal na konkrétne ustanovenie § 365 CSP, podľa obsahu odvolania toto možno podradit' pod § 365 ods. 1 písm. b), e), f) CSP.

18. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že žalobkyňa v súlade s ust. § 132 ods. 1 CSP žiadala v žalobe vykonať dôkaz Zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru, platobným rozkazom ako aj pripojenými dôkazmi podľa § 132 ods. 3 CSP, a to rozpisom uhradených platieb a dôkazom o vklade v hotovosti vo M. vo výške 12.374,11 EUR.

19. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe zo dňa 23. 8. 2019 poukázal na tvrdenú ústnu dohodu, pričom na svoje tvrdenie nenavrhol vykonať žiadne dokazovanie. Toto tvrdenie žalobkyňa poprela vo svojom vyjadrení zo dňa 4. 9. 2019. Okresný súd prvýkrát pojednával dňa 28. 1. 2020. Ani zo zápisnice o pojednávaní nevyplýva, že by právny zástupca žalobkyne žiadal výsluch strán sporu, tento dôkaz nežiadal ani právny zástupca žalovaného, tento navrhol prerušenie konania. Následne okresný súd pojednával dňa 30. 6. 2020, na ktorom právny zástupca žalobkyne nenavrhol vykonanie iných dôkazov, právny zástupca žalovaného uviedol, že neoznačuje iné skutkové tvrdenia a nepredkladá ďalšie dôkazy. Súd na tomto pojednávaní následne vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, ku ktorým právni zástupcovia výhrady nemali. Po výzve súdu podľa § 182 CSP právny zástupca žalobkyne zhrnul doterajšie konanie, pričom právny zástupca žalovaného v záverečnom prednese uviedol, že finančné prostriedky boli spotrebované výlučne žalobkyňou, čo však nevie preukázať. V konaní nebol navrhnutý výsluch strán sporu ani predložené iné dôkazy. Súd následne uznesením vyhlásil dokazovanie za skončené a vyhlásil rozsudok.

20. Žalobkyňa poprela tvrdenie žalovaného o existencii ústnej dohody, ktorou argumentoval žalovaný v konaní a na ktorú poukazuje aj v odvolaní.

21. Podľa § 151 ods. 2 CSP ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

22. Nová právna úprava v ustanovení § 150 CSP zakotvuje tzv. povinnosť tvrdenia, teda procesnú povinnosť, ktorej nesplnenie je sankcionované procesnými prostriedkami, predovšetkým vo forme rýchlej straty sporu. Strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. Táto povinnosť tvrdenia sa vzťahuje na skutkové okolnosti súvisiace s procesným útokom alebo procesnou obranou strany sporu a je koncepčným predpokladom tzv. sudcovskej koncentrácie civilného sporového konania (§ 153 CSP).

23. Podľa § 195 ods. 1 CSP na návrh môže súd nariadiť výsluch strany o tvrdených skutočnostiach, ktoré v konaní vyšli najavo, ak ich nemožno preukázať inak; ustanovenie § 150 ods. 2 tým nie je dotknuté.

24. Súd nariadi výsluch strany len na návrh, teda žalobca alebo žalovaný musia navrhnúť nariadenie výsluchu strany o tvrdených skutočnostiach. Je na úvahe súdu, či takýto dôkaz vykoná; pozri § 185 ods. 1 CSP. Ak je strana zastúpená zástupcom na celé konanie, súd na pojednávanie spravidla predvolá len zástupcu. Stranu súd predvolá len v prípade, ak je nevyhnutné vykonať jej výsluch (pozri § 178 CSP).

25. V konaní nebol daný návrh na výsluch strán sporu, preto okresný súd tento dôkaz nemohol ani sám od seba vykonať. V konaní nenastala situácia podľa ust. § 185 ods. 4 CSP, že by súd mohol vykonať dôkaz aj bez návrhu, práve naopak, takýto dôkaz bez návrhu nemohol vykonať. Podľa ust. § 154 CSP prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí. Žalovaný nepodal návrh na vykonanie dôkazu výsluchom strán sporu v prvoinštančnom konaní včas, preto odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie neznemožnil nesprávnym procesným postupom žalovanému uskutočňovať patriace mu práva, tiež súd nepochybil, že by nevykonal navrhnutý dôkaz. Potom odvolací súd dospel k záveru, že zistený skutkový stav bol riadne zistený a bol ustálený z vykonaného dokazovania, z ktorého okresný súd vyvodil správne skutkové závery, pričom na takto zistený skutkový stav aplikoval správne relevantné právne normy.

26. V danom prípade nenastala ani situácia predpokladaná ust. § 384 ods. 2 CSP, že by odvolací súd mohol doplniť dokazovanie. Odvolací súd môže doplniť dokazovanie vykonaním ďalších dôkazov navrhnutých stranou, ak ich nevykonal súd prvej inštancie, hoci ich strana navrhla, ako aj doplniť dokazovanie za podmienok uvedených v § 366, keď pôjde o tzv. novoty v odvolacom konaní. V danom prípade nejde ani o novoty v odvolacom konaní, pretože existenciu ústnej dohody tvrdil žalovaný už vo vyjadrení k žalobe, na svoje tvrdenie nežiadal vykonať žiadny dôkaz, hoci jeho tvrdenie poprela žalobkyňa. Okresný súd taktiež rozhodol aj o trovách konania pred súdom prvej inštancie.

27. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v súlade s ustanovením § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP, keď v odvolacom konaní bola v celom rozsahu úspešná žalobkyňa, preto jej odvolací súd priznal náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, pričom o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

28. Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
 - b) kto ho robí,
 - c) ktorej veci sa týka,
 - d) čo sa ním sleduje a
 - e) podpis.
- (§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).